

Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
1.Mf.31019/2020/7.

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Nagy Anita ügyvéd (**felperesi képviselő címe.**) által képviselt felperes neve (**felpres címe.**) felperesnek - a Dr. Pap Máté Ügyvédi Iroda (**alperesi képviselő címe.**, aliroda és értesítési cím: **alperesi képviselő értesítési címe** eljáró jogi képviselő: dr. Pap Máté ügyvéd) által képviselt alperes neve (**alperes címe.**) alperes ellen munkaviszony és sérelemdíj iránt indított perben a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által meghozott 72.M.309/2018/27. számú ítélete ellen felperes 28. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán indult másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg alperes részére 50.000 (azaz ötvenezer forint) perköltséget.

A másodfokú bíróság kötelezi a felperest, hogy a NAV külön felhívására - az abban foglalt módon és időben - fizessen meg 109.830 (azaz egyszázkilencezer-nyolcszázharminc) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás

- [1] Az ítéleti tényállás szerint a felperes 2013. január 21-én létesített határozatlan idejű munkaviszonyt az alperessel üzemeltetési munkatárs munkakörben. Feladatait képezték többek között az alperes rendszereinek karbantartása, üzemi állapotuk fenntartása, valamint a rendszerek fejlesztése, az üzemeltetési projekt menedzsment támogatása, az üzemeltetési vezető munkájának támogatása, beszerzési feladatok ellátása és erősáramú projektek segítése és támogatása.
- [2] A 2014. június 20-i módosítással egységes szerkezetbe foglalt munkaszerződés 2.8. pontja előírta, hogy a munkavállaló munkaidején kívül sem tanúsíthat olyan magatartást, amely - különösen a munkavállaló munkakörének jellege, a munkáltató szervezetében elfoglalt helye alapján - közvetlenül és ténylegesen alkalmas a munkáltató jó hírnevének vagy a munkaviszony céljának veszélyeztetésére.
A munkaszerződés 8.1. pontja szerint a munkavállaló vállalta, hogy a szerződés időtartama alatt nem dolgozik a munkáltató szállítóinak, versenytársainak és vevőinek. Munkavállaló vállalta továbbá, hogy kikéri közvetlen felettese véleményét, amennyiben bármilyen kétsége merül fel valamely olyan külső vállalkozással esetleg fennálló összeférhetetlenség tekintetében, amelyben munkavállaló is érintett.

A munkaszerződés 2.9. pontja úgy rendelkezett, hogy a munkavállaló tudomásul veszi, hogy a munkaviszony munkáltató általi azonnali hatályú felmondását eredményezi különösen, ha a munkavállaló megsérti az összeférhetetlenségre vonatkozó szabályokat.

- [3] A munkaszerződésben foglaltaktól függetlenül a munkavállalók eseti jelleggel külsős cégeknél külön díjazás fejében tevékenységet végeztek. Ennek az volt a feltétele, hogy az alperes üzleti partnereinek minősülő cégek esetében a munkavállalók előzetesen bejelentsék ezen szándékukat. Az alperes ügyvezetője pedig - amennyiben nem ellenezte a bejelentésben foglaltakat - szóban engedélyezte a külsős munkavégzést.

Az alperessel üzleti kapcsolatban nem álló külsős cégek vonatkozásában bejelentési kötelezettség nem terhelte a munkavállalókat.

A ... Kft. és ... Zrt. gazdasági társaságok az alperes üzleti partnerének számítottak.

- [4] Az alperes - három másik cég részvételével - valósította meg 2015. március 1. - 2018. március 18. között "... " elnevezésű projektet. A projektnek tagja volt többek között a ... Zrt. is, amely a rádiós hálózatok kialakítását és szünetmentesítését látta el.

A projekt részét képezte az alperes által bérelt és a ... Kft. tulajdonában álló ... állomás felújítása, mivel az nem rendelkezett fogyasztásmérővel és villamos árammal. A felperesnek volt kapcsolata az áramszolgáltatónál, ezért felajánlotta a segítségét a projekttel kapcsolatos ügyintézés és koordináció vonatkozásában, amelyet az alperes elfogadott.

A projekttel összefüggésben az alperes ügyvezetője, törvényes képviselő 2016. októberében megbeszélés tartott, amelynek során felhívta a munkavállalók figyelmét, hogy senki se végezzen a beszállítók számára a garanciális hibajavítás körébe tartozó tevékenységet.

- [5] A ... Kft. ügyvezetője 2018. január 5-i levelében személyes találkozót kezdeményezett alperes ügyvezetőjével, mivel a felperes mérőtelepítési és elektromos kivitelezési munkákat vállalt ...on, amelyet nem végzett el, ami a késedelmes betelepülést okozta.

Az alperes ügyvezetője ezt követően megkereste a ... Zrt.-t, annak tisztázása érdekében, hogy számukra végzett-e a felperes tevékenységet. A ... Zrt. vezérigazgatója 2018. január 8-án kelt levelében arról tájékoztatta alperest, hogy a felperes a cég számára egyéni vállalkozóként 2017. február-március hónapban érintés- és villámvédelmi felülvizsgálatot végzett, amelyet ki is számlázott.

A projekt keretében került sor az alperes szervertermének a felújítására és ennek keretében a klímaberendezések korszerűsítése is. A ... Zrt. végezte a szerverterem klímarendszerének felújítását. A felperes feladata a klímaberendezés kiválasztása és az elektromos betáplálás elvégzése volt. Valójában a korszerűsítés oly módon történt, hogy a ... Zrt. alvállalkozójaként az ... Bt., annak alvállalkozójaként pedig a felperes mint egyéni vállalkozó járt el. A láncolat végén a ... Kft. állt, amely két új klímaberendezés kiszállítását és felszerelését vállalta.

Az alperes 2017 októberében a ... Zrt.-től arról értesült, hogy a felszerelt klímaberendezések díját nem fizették ki, amelyhez a felperesnek is köze lehet. Az ügy tisztázása során kiderült, hogy a leszerelt klímaberendezések nincsenek alperes raktárhelyiségében, ezért kérte a ... Kft. tájékoztatását arról, hogy mi lett a készülékek sorsa.

A megkeresés nyomán a ... Kft. 2018. január 9-én e-mail útján arról tájékoztatta az alperes részéről eljáró **P.I.L.** tanút, hogy a felperes a leszerelt klímaberendezéseket elszállította, és az egyiket beszerelte egy lakásba, amely feltehetőleg az övé. **P.I.L.** tanú az e-mailt még ugyanezen a napon továbbította törvényes képviselő alperesi ügyvezetőnek.

- [6] Az alperes 2018. január 10. napján kelt azonnali hatályú felmondásával megszüntette a felperes munkaviszonyát, amely az alábbi indokolást tartalmazta.
"Munkaszerződésének 8.1. pontja szerint Ön vállalta, hogy Társaságunkkal fennálló munkaviszonyának időtartama alatt nem dolgozik Munkáltató szállítóinak, versenytársainak és vevőinek. Munkavállaló vállalja továbbá, hogy kikéri közvetlen felettese véleményét, amennyiben bármilyen kétsége merül fel valamely olyan külső vállalkozással esetleg fennálló összeférhetetlenség tekintetében, amelyben Munkavállaló is érintett.
Társaságunk tudomására jutott, hogy több üzleti partnerünknel munkát vállalt és végzett, amelyhez nem kért engedélyt.
Az Mt. 8. § (1) bekezdés rendelkezése szerint a munkavállaló a munkaviszony fennállása alatt nem tanúsíthat olyan magatartást, amellyel munkáltatója jogos gazdasági érdekeit veszélyeztetné. Tudomásunkra jutott, hogy Ön partnerünkkel a ... Kft-vel a cégünk tulajdonában lévő, az Elnök utcai telephelyről leszerelt klímaberendezéseket előzetes egyeztetés és engedély nélkül saját célra hasznosított.
Magatartásával súlyosan megszegte a munkaszerződésben vállalt kötelezettségét."

A felperes kérelme, az alperes ellenkérelme

- [7] A felperes pontosított keresetében kérte, hogy a bíróság a felmondási időre járó távolléti díj címén 852.880 forint, végkielégítés címén 520.000 forint, sérelemdíj címén 400.000 forint és kamata megfizetésére kötelezze az alperest. A felperes kérte továbbá a perköltségének megtérítését is.
- [8] Véleménye szerint az azonnali hatályú felmondás jogellenes, mivel annak gyakorlására megszabott 15 napos határidő elteltét követően szüntette meg az alperes a munkaviszonyát. Továbbá álláspontja szerint a felmondás nem felel meg a világos, valós és okszerű indokolás követelményének. Az általánosságban hivatkozott "több üzleti partner", "munkát vállalt" és "nem kért engedélyt" megfogalmazásból nem derül ki világosan, hogy milyen szerződésszegésre gondolt az alperes, tehát mikor jutott a tudomására, melyik üzleti partnernél, milyen összeférhetetlen munkát végzett a felperes. Előadta, hogy nem vállalt olyan munkát, amelyről az alperesnek ne lett volna tudomása, elnöki, illetve vezérigazgatói engedéllyel rendelkezett minden esetben.
- [9] A felmondásban hivatkozott klímaberendezések "saját célra hasznosítása" kijelentés nem világos, nem tényyszerű és ebből kifolyólag nem is okszerű. Álláspontja szerint a klímaberendezések elszállítására engedéllyel rendelkezett, tekintettel arra, hogy azok cseréje korszerűtlenségük, elhasználtságuk miatt történt, továbbá azokra az alperesnek nem volt szüksége, és mint elektronikai hulladék nem is selejtezhető bárhogy, így az alperest tulajdonképpen költségtől kímélte meg. Az engedély meglétét támasztja alá, hogy a leszerelést követő több mint fél évben fel sem merült a klímák holléte.
- [10] Amennyiben a felmondás indokai nem kellően világosak, nem alkalmasak arra, hogy megállapítható legyen, hogy egy esetleges szabályszegés lényeges kötelezettségnek minősül-e, az jelentős mértékűnek számít-e, továbbá az sem világos, hogy a kifogásolt magatartás miért minősíthető szándékosnak vagy súlyosan gondatlannak.
Álláspontja szerint az alperes ezen joggyakorlása a végkielégítés, valamint a felmondási idő számítása szabályainak megkerülésére irányult.

- [11] A sérelemdíj kapcsán előadta, hogy alperes azzal, hogy a lopással alaptalanul vádolta és ezt a felmondásában is megjelölte, továbbá ezen álláspontját több munkavállaló, illetve üzleti partner előtt is hangoztatta, a becsületét súlyosan sértette. Hivatkozott arra, hogy az igazolások átvétele, valamint a munkaeszközök és a klímaberendezések visszaszolgáltatása alkalmával a munkahelyén érezhető volt a munkatársak megvetése, lenéző pillantása, ami a lopás híresztelésének a következménye.
- [12] Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, mivel álláspontja szerint az azonnali hatályú felmondásban foglalt indokok világosak, valósak és egyúttal okszerűek is, a felmondás gyakorlására rendelkezésre álló határidőt megtartotta. Ez utóbbi körében hivatkozott arra, hogy a munkáltatói intézkedések alapjául szolgáló történekekről 2018 januárjában szerzett tudomást.
- [13] Az alperes ügyvezetője a ... Kft. ügyvezetőjének 2018. január 5-én kelt csatolt leveléből értesült arról, hogy a felperes - bár nem volt a feladata - 2017 májusában mérőtelepítési munkák megszervezését vállalta ...on a ... Kft-nek, azonban a munkálatokat nem végezte el. Ekkor derült ki az alperes számára, hogy a felperes a munkaszerződés 8.1. pontjába ütköző módon vállalt munkát az alperes üzleti partnerénél, amelyhez nem rendelkezett engedéllyel. Alperes hivatkozott arra, hogy ilyen engedélyt a felperes a keresetleveléhez sem csatolt.
- [14] Az alperes ezt követően megkereste a másik üzleti partnerét, a ... Zrt-t, hogy a felperes részükre végzett-e munkát. Ettől a cégtől 2018. január 8-án kapott tájékoztatást, miszerint a felperes egyéni vállalkozóként 2017. február-március hónapokban érintés- és villámvédelmi felülvizsgálatot végzett, amelyről számlát is kiállított. Alperes állítása szerint a felperes ebben az esetben sem rendelkezett vezérigazgatói vagy elnöki engedéllyel, munkavégzéséről nem tudott.
- [15] Az alperes azt is előadta, hogy 2017 októberében értesült a ... Zrt-től arról, hogy a felszerelt klímaberendezések vállalkozói díját nem fizették ki a ... Kft. részére. Az ügy tisztázása során a ... Kft. 2018. január 9-én e-mailben arról tájékoztatta az alperest, hogy a leszerelt két klímaberendezést a felperes szállította el, az egyik rosszul működő berendezést a felperes lakásában felszerelték. Alperes előadása szerint a felperes a klímaberendezések elszállítására sem rendelkezett engedéllyel, azok - a berendezések műszaki állapotától függetlenül - az ő tulajdonát képezték. Az alperes azért nem kereste korábban a felperest a klímaberendezések holléte kapcsán, mert fel sem merült benne, hogy azokat a felperes elvitte. Alperes úgy nyilatkozott, hogy a klímaberendezéseket nem selejtezte le.
- [16] Kifejtette továbbá, hogy felperes rendeltetésellenes joggyakorlásra történő hivatkozása azt jelenti, hogy az azonnali hatályú felmondás jogszerűségét elismeri, csupán annak rendeltetésellenes gyakorlására hivatkozik. Az azonnali hatályú felmondás gyakorlása nem a végkielégítés, illetve a felmondási idő megkerülésére irányult. Felmondás esetén se illette volna meg a felperest végkielégítés, mivel a felmondás indoka a felperes magatartásával kapcsolatos, valamint észszerűtlen azonnali hatályú felmondást csupán azért gyakorolni, hogy 5 napnyi felmondási időt a munkáltató megtakarítson.
- [17] A sérelemdíj kapcsán előadta, hogy nem híresztelte széles körben a történeteket, ugyanakkor a munkatársak szükségképpen tudomást szerezhettek arról, hogy eltűnt a leszerelt klímaberendezés, és - többek között - emiatt a felperes munkaviszonyát azonnali hatállyal megszüntették, amelyre korábban még nem volt példa. Ha lett is volna híresztelés, az valós tényeken alapult volna, mivel a felperes a klímákat elvitte, amely tény a berendezések visszahozatalával bizonyára a munkatársak számára is bebizonyosodott. Érthető, egyben természetes, hogy mindez akár megvetést alakíthat ki a

munkatársakban. Meglátása szerint a felperes saját felróható magatartásából és saját magának köszönhető szégyenérzetből igyekszik sérelemdíj követelés formájában előnyt kovácsolni, amit az Mt. 6. § (1) bekezdése alapján tilos.

- [18] Az alperes arra az esetre, amennyiben a felperes követelését a bíróság megalapozottnak tartja, beszámítási kifogást terjesztett elő, amelynek keretében a felperesi követeléssel szemben 210.000 forint, 2018. március 10-én lejárt felperesi tartozás beszámítását kérte.
- [19] A felperes a beszámítási kifogásban foglaltakat nem vitatta.

Az elsőfokú bíróság határozata

- [20] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaptalannak találta, ezért 2019. november 15. napján kelt 72.M.309/2018/27. számú ítéletében elutasította azt a Munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 78. § (1) bekezdés a) pontja, 78. § (2) bekezdése, az Mt. 64. § (2) bekezdése és az MK 95. számú állásfoglalás alapján.
- [21] Az ítélet indokolása tartalmazta, hogy az elsőfokú bíróságnak először abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az alperes betartotta-e az azonnali hatályú felmondás gyakorlására rendelkezésre álló 15 napos szubjektív határidőt. A bíróság ebben a körben azt állapította meg, hogy a 3-as sorszámú alperesi ellenkérelem mellékletét képező, 2018. januárjában keletkezett A/4, A/6 és A/8 szám alatti mellékletek alátámasztották, hogy törvényes képviselő alperesi ügyvezetőnek az azonnali hatályú felmondás alapjául szolgáló események 2018 januárjában jutottak a tudomására. Az elsőfokú bíróság a perrel érintett munkáltatói intézkedés határidejének megtartottsága vonatkozásában értékelte továbbá a tanúvallomásban foglaltakat is. A bíróság **P.I.L.** vallomásait értékelve arra a következtetésre jutott, hogy a tanú valójában nem rendelkezett arra vonatkozóan ismerettel, hogy az alperes számára mikor vált nyilvánvalóvá, hogy a felperes a ... Kft.-nél a perrel érintett engedély nélküli tevékenységet folytatta, továbbá a tanú feltételezésekbe bocsátkozott, hipotézisekre épített. Az ítélet indokolása tartalmazta, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta **K.P.K.** tanú vallomásának azon részét, amely arra vonatkozott, hogy törvényes képviselő alperesi ügyvezető már 2017 nyarán tudomást szerzett arról, hogy a felperes a ... Kft. ... telephelyén érdemi, szakmai munkát vállalt el, mivel a ... Kft.-től származó okirati bizonyíték tanúsította azt, hogy az alperes ügyvezetője csupán 2018 januárjában szerzett tudomást arról, hogy a felperes mérőtelepítési és elektromos kivitelezési munkák elvégzésében állapodott meg.
- [22] Az elsőfokú bíróság ezt követően azt vizsgálta, hogy az azonnali hatályú felmondás indokai megfeleltek-e a világosság követelményének. Az azonnali hatályú felmondás két indokot tartalmazott: a felperes az alperes több üzleti partnerénél engedély nélkül munkát vállalt/végzett, valamint az alperes tulajdonát képező klímaberendezéseket engedély nélkül saját célra hasznosította. Az elsőfokú bíróság szerint a felmondási indokok világosak, azokból egyértelműen kiderült, hogy a felperes munkaviszonyának megszüntetésére milyen indokok miatt került sor. Ebben a körben az elsőfokú bíróság utalt arra, hogy nem szükséges a felmondási ok részletes leírása, hanem a körülményekhez képest elegendő az ok összefoglaló megjelölése is.
- [23] A bíróság ezt követően azt vizsgálta, hogy az azonnali hatályú felmondás indokai minősített kötelezettségzegést valósítottak-e meg.

A perben az nem volt vitatott, hogy a felperes az alperes üzleti partnerének számító ... Kft.-nél, illetve ... Zrt.-nél az alperes részéről szóbeli engedélyhez kötött munkát vállalt, illetve végzett. Az viszont vitatott volt, hogy a fenti munkák elvállalásához, illetve elvégzéséhez a felperes kapott-e szóbeli engedélyt.

A felperest terhelte azon állításának igazolása, hogy a munkálatok elvégzéséhez engedéllyel rendelkezett. A felperes állította, hogy rendelkezett szóbeli engedéllyel, ennek igazolására számos mellékletet csatolt, amelyek különböző munkavégzések tárgyában folytatott e-mailek, illetve szerződések voltak. Az elsőfokú bíróság az iratanyagot áttanulmányozva arra a következtetésre jutott, hogy a mellékletek nem igazolják a felperesi állítást. Az ítélet kitért arra, hogy az elsőfokú bíróság egyetértett az alperes azon érvelésével, hogy a 9. számú beadványhoz csatolt F/11 számú e-mail valójában azt igazolja, hogy a felperes feladata a ... Kft. ... telephelyével összefüggésben csupán az ügyintézés volt.

A tanúk közül sem **P.I.L.**, sem **K.ZS.** nem tudott arra vonatkozóan nyilatkozni, hogy a perrel érintett konkrét tevékenységek kapcsán a felperes rendelkezett-e engedéllyel.

K.P. tanúvallomásaiban azonban cáfolta azon felperesi hivatkozást, mely szerint a ... Kft. ... telephelyével összefüggésben a tanú konkrét szakmai, érdemi munkavégzésre adott számára engedélyt, a tanú ezt az állítását a felperessel történő szembesítés során is fenntartotta.

A felperes a perfelvétel lezárását követően indítványozta **H.E.** tanúkenti meghallgatását ebben a körben, az elsőfokú bíróság elutasította a tanúbizonyítási indítványt, tekintettel arra, hogy Pp. 220. § (1) bekezdés a)-d) pontjaiban foglalt feltételek egyikének sem felelt meg felperes bizonyítási indítványa, mivel a bizonyítási indítvány késedelmes előterjesztésének indokaként azt jelölte meg, hogy korábban a fenti személy munkaviszonyban állt az alperessel és ezért nem volt tőle elvárható elfogulatlan vallomás tétele.

Az elsőfokú bíróság mindezek alapján bizonyítottnak találta azon felmondási indokot, mely szerint a felperes az üzleti partnereknél folytatott munkavégzéshez szükséges engedéllyel nem rendelkezett, ami a minősített kötelezettségszegés esetét valószínűsíti meg.

Ez a fajta magatartás alkalmas a munkáltató jogos gazdasági érdekeinek sérelmére, hiszen fennáll annak a reális veszélye, hogy a későbbiek folyamán is az alperes üzleti partnere bizonyos tevékenységeket nem az alperestől, hanem már közvetlenül a felperestől rendel meg. Az elsőfokú bíróság mindezek alapján jogszerűnek találta az engedély nélküli munkavégzésre alapított azonnali hatályú felmondási indokot.

- [24] Az azonnali hatályú felmondás a másik indoka, a klímaberendezések engedély nélküli elszállítása kapcsán az elsőfokú ítélet indokolása kitért arra, hogy a perben az nem volt vitatott, hogy a felperes az alperes tulajdonát képező, egyébként kifogásolható műszaki állapotban lévő klímaberendezéseket elszállította és az egyiket a lakásában felszereltette.

Ebben a körben a perben a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a klímák elszállítását az alperes engedélyezte számára, továbbá hogy egyéni vállalkozói minőségében szállította el a klímaberendezéseket. Az elsőfokú ítélet rögzítette, hogy a felperes a fenti állításának bizonyítására alkalmas bizonyítékokat, illetve bizonyítási indítványt nem terjesztett elő.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a 9-es sorsszámú felperesi beadvány mellékletét képező F/13, illetve F/14-16 szám alatti mellékletek csupán egy szerződéses láncolatot igazolnak, azonban azt nem támasztják alá, hogy a felperes egyéni vállalkozói minőségében vitte el a klímaberendezéseket. Az ítélet indokolása tartalmazta azt is, hogy tekintettel arra, hogy a felperes elsősorban az alperes munkavállalójaként tevékenykedett, mindenképpen kötelezettsége lett volna az alperestől engedélyt kérni a berendezések elszállításához.

Az elsőfokú bíróság a fentiek következtében azt állapította meg, hogy a felperes munkavállalóként, engedély nélkül szállította el az alperes tulajdonát képező, leromlott műszaki állapotú klímaberendezéseket az alperes telephelyéről.

A 3. sz. alperesi ellenkérelem A/8 sz. melléklete alapján az elsőfokú bíróság bizonyítottan találta, hogy törvényes képviselő alperesi ügyvezető a klímák engedély nélküli elszállítását 2018. január 9-én tudta meg.

Az elsőfokú bíróság hivatkozott arra, hogy a felperes fenti kötelezettségszegése lényegesnek tekinthető és az ítélkezési gyakorlatnak (BH2008.278., Mfv.I.10.176/2014/4. számú ítélet) megfelelően jelentős mértékűnek értékelendő.

Önmagában ez a felmondási indok megalapozza az azonnali hatályú felmondás jogszerűségét.

- [25] A bíróság vizsgálta a felperesnek azon hivatkozását, mely szerint az azonnali hatályú felmondás gyakorlása a joggal való visszaélés tilalmába ütköző joggyakorlást valósított-e meg. Ezen állítása bizonyítására ugyancsak a felperes volt köteles, aki az erre vonatkozó tájékoztatás ellenére sem terjesztett elő bizonyítékot, bizonyítási indítványt.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy önmagában abból a körülményből nem következik a joggal való visszaélés tilalmába ütköző joggyakorlás, illetve a jóhiszeműség és tisztesség követelményének megsértése, hogy a felperes munkaviszonya 5. évének betöltése előtti napokban került megszüntetésre.

- [26] A perben a felperest terhelte azon állításának igazolása, mely szerint személyhez fűződő jogsértést követett el az alperes vele szemben.

A felperes már a keresetlevelében kérte becsületsértésre és jó hírnevének sérelmére vonatkozó tényállításai bizonyítására A.O. tanúkenti meghallgatását, ugyanakkor az idézhető címét nem tudta megjelölni, így az elsőfokú bíróságnak a tanúként indítványozott személyt nem állt módjában meghallgatni.

A felperes a perben nem tudta bizonyítani azon állítását, mely szerint az alperes lopással alaptalanul vádolta és ezen álláspontját munkahelyen, több munkavállaló, illetve üzleti partner előtt is hangoztatta, a becsületét súlyosan sértette. A perben azon felperesi hivatkozás sem nyert bizonyítást, hogy a jó hírneve súlyosan sérült a lopás tényének állításával és szélesebb körben történő híresztelésével.

Az elsőfokú bíróság egyebekben egyetértett az alperes sérelemdíj kapcsán kifejtett érvelésével, vagyis a felperes saját felróható magatartására jogtalan előnyök végett nem hivatkozhat.

- [27] Tekintettel arra, hogy a bíróság a felperes keresetét alaptalannak találta, az alperes által előterjesztett beszámítási kifogás tárgyában döntést nem kellett hoznia.

- [28] A bíróság a pertárgy értékét 1.772.880.- Ft-ban határozta meg. Az alperes 25. sorszámu beadványához csatolt költségjegyzékében perköltség címen mindösszesen 1.181.925 forintot kívánt a felperessel szemben érvényesíteni, amely igényt a bíróság eltűzottnak tartott, ezért a pertárgy értékére, a peres eljárás időtartamára, a jogvita bonyolultságára, az alperes részéről nagyságrendileg mellékletek nélkül előterjesztett 30 oldalnyi beadványra, továbbá a kb. 9,5 órát kitevő 8 tárgyalási napra figyelemmel a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján a az alperes részére járó ügyvédi munkadíjból álló perköltség összegét 260.000 forintra mérsékelte.

Fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

- [29] A felperes 2020. január 28. napján fellebbezést nyújtott be, kérve, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben változtassa meg, és kötelezze az alperest kompenzációs káratápany jogcímén 852.880 forint, végkielégítés jogcímén 520.000 forint, valamint ezen összegek után 2018.

január 10-től esedékesen a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:48. § (1) bekezdése szerinti, 0,9%-os mértékű éves kamat megfizetésére. Kérte alperes kötelezését az első- és másodfokú perköltség megfizetésére. Másodfokú perköltségként a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján 80.000 forint ügyvédi munkadíjat igényelt. Fellebbezésében hivatkozott arra, hogy az ítélet sérti az Mt. 64. § (2) bekezdését, 78. § (1)-(2) bekezdéseit. Felülbírálati jogkörként a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 369. § (3) bekezdésének a) és c) pontját jelölte meg.

- [30] Továbbra is fenntartotta, hogy a felmondás nem felelt meg a világosság követelményének, a megfogalmazás alapján abból nem derült ki, hogy alperes milyen szerződésszegésre gondolt, tehát mikor jutott a tudomására, hogy mikor, melyik üzleti partnernél, milyen összeférhetetlen munkát végez felperes, figyelemmel arra, hogy alperesnél gyakorlat volt, hogy a munkavállalók eseti jelleggel más cégeknél külön díjazás fejében tevékenységet végeztek. Ebben a körben hivatkozott az MK 95. számú állásfoglalásra. Hivatkozott továbbá arra is, hogy az alperesi gyakorlat kifejezetten sérti a munkavállalói érdekeket, mivel a munkavállaló nem tudja az engedélyt bizonyítani, ha az szóbeli gyakorlaton alapul, és az engedély megadásakor nincs jelen tanú, valamint a munkatársak egyébként sem feltétlenül tudják, hogy éppen ki és milyen jogviszonyban végzi az adott tevékenységet.
- [31] A klímaberendezésekkel kapcsolatosan fenntartotta, hogy a leszerelés a munkafolyamat része volt, melyet a ... Kft. alvállalkozójának (... Bt.) megbízásából egyéni vállalkozóként végzett. A berendezésekre alperesnek nem volt szüksége - azokat fél évig nem is kereste -, elektronikai hulladékként selejtezésre vártak. Álláspontja szerint nem követett el jelentős mértékű, lényeges kötelezettségszegést ezzel kapcsolatban sem, így ez sem alapozza meg az azonnali hatályú felmondást.
- [32] Fenntartotta azon álláspontját is, hogy az alperes a felmondást nem törvényes határidőn belül közölte. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság egyoldalúan értékelte alperes javára a határidő megtartottsága vonatkozásában felmerült bizonyítékokat, sem **K.P.K.**, sem **P.I.L.** tanúvallomását nem vette figyelembe. Vélelmezhető, hogy az alperes kifejezetten a felmondás jogszerűségének alátámasztására „irányítottan” szerezte be a két kérdéses levelet, amelyre hivatkozott, hogy azokból szerzett tudomást a felperesi magatartásról. Álláspontja szerint a munkaviszonya jogellenesen került megszüntetésre, így az Mt. 82. § (3) bekezdése alapján jogosult a végkielégítés összegére, az Mt. 82. § (4) bekezdése alapján pedig a felmondási időre járó távolléti díjnak megfelelő összegre.
- [33] Az alperes 2020. június 9. napján 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, és felperes kötelezését a másodfokú peres eljárás költségeinek a viselésére. Álláspontja szerint az ítélet érdemben helyes, a felperes fellebbezése pedig megalapozatlan, figyelemmel arra, hogy az azonnali hatályú felmondás az Mt. 78. § (1)-(2) bekezdéseinek megfelel, az abban foglalt indokok az azonnali hatályú felmondásból világosan kitűnnek, az indok valósága és okszerűsége bizonyított. Úgy nyilatkozott, hogy abban az esetben, ha a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatná és a felperes bármely követelését megalapozottnak találná, a 2018. május 3-ai beszámítási kifogása szerint továbbra is kéri a felperes által elismert, az ellenkérelem 1.3. pontjában írt 210.000 forint összegű, 2018. március 10-én lejárt felperesi tartozás beszámítását. Alperes költségjegyzékkel és számla csatolásával kérte a másodfokú eljárásban felmerült perköltségének a megtérítését.
- [34] Beadványában úgy nyilatkozott, hogy alaptalan a felperesnek a fellebbezésben a világos indokolás körében kifejtett érvelése. Álláspontja szerint a bírói gyakorlat értelmében nincs szükség részletező

indokolásra, ezért az általa megjelölt összefoglaló indokolás is világos. Ebben a körben hivatkozott az MK 95. számú állásfoglalására, a BH2005.120. számú, a BH2005.330. számú, a BH2012.102. számú határozatára. Meglátása szerint a felperes számára is világos és érthető a „*több üzleti partnerél munkát vállalt és végzett*” megjelölés mint a kifogásolt felperesi magatartás tartalma. Hangsúlyozta, hogy az engedélyezés alperesi szabályozása (dokumentáltsága) és a felmondás indokolásának világos volta között nincs összefüggés. Előadta, hogy alperesnél csak eseti jelleggel volt gyakorlat az egyéb jogviszonyban történő munkavégzés, ettől függetlenül világos az összefoglaló indok, hogy „*több üzleti partnernél munkát vállalt és végzett*”. Véleménye szerint azon felperesi hivatkozás, hogy a munkavállaló nem tudja az engedélyt bizonyítani, ha az szóbeli gyakorlaton alapul és az engedélyezéskor nincs jelenlévő tanú, szintén független az indok világos voltától. Mindezek alapján álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy nem szükséges a felmondási ok részletes leírása, hanem a körülményekhez képest elegendő az ok összefoglaló megjelölése is, valamint helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az indokok világosnak minősülnek, azokból egyértelműen kiderült, hogy a felperes munkaviszonyának megszüntetésére milyen indokok miatt került sor.

- [35] A klímaberendezések körében ismételten hivatkozott arra, hogy azok az ő tulajdonát képezték, függetlenül a készülékek állapotától. Hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság BH2008.278 számú döntésére annak alátámasztására, hogy nem a dolog értéke, hanem maga a cselekmény (rendelkezés alóli kivonás) az elsődleges. Utalt arra, hogy ellentmondás van aközött, hogy az egyik klíma nem vitatottan beszerelésre került a felperes lakásába, tehát működött, ugyanakkor arra a felperes elektronikai hulladékként hivatkozik. Ismételten előadta, hogy korábban azért nem érdeklődött a klímák holléte felől, mert fel sem merült, hogy azokat a felperes elvitte. Hivatkozott továbbá arra is, hogy a felperes nem tudta bizonyítani, hogy egyéni vállalkozóként látta volna el a szerverteremmel kapcsolatos feladatait, sem azt, hogy a klímák elvitelére engedélye volt. Felperes azáltal, hogy a készülékeket elvitte, megsértette alperes jogos gazdasági érdekeit.
- [36] Álláspontja szerint az azonnali hatályú felmondást jogszerű határidőn belül gyakorolta. A felmondás jogszerű volt, mivel a felperes a ... Kft.-nél, a ... Zrt.-nél, az ... Bt. és a ... Kft. részére is munkát vállalt és végzett, amelyhez nem kért engedélyt, ami a munkaszerződése 8.1. és 2.8. pontjaiba és az Mt. 8. § (1) bekezdésébe ütközött. A ... Kft. részére nem végezte el az egyébként jogellenesen elvállalt munkát, ami alperesre rossz fényt vetett, ezáltal pedig hitelességét, üzleti hírnevét is sértette. Ezzel, valamint a klímaberendezések elvitelével az alperes jogos gazdasági érdekét sértette.

A másodfokú bíróság döntése és jogi indoka

- [37] A felperes fellebbezése nem megalapozott, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet helybenhagyta, azzal, hogy az ítélet indokolását annyiban módosította, hogy az engedély nélküli munkavégzésre alapított azonnali hatályú felmondási indokot kizárólag a ... Kft. esetében találta jogszerűnek, a ... Zrt. esetében nem. Egyebekben az elsőfokú bíróság a tényállást a bizonyítékok okszerű mérlegelésével helyesen állapította meg, és a jogszabályokból megfelelő következtetések levonásával érdemben jogszerű döntést hozott.
- [38] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét kizárólag a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem által érintett körben vizsgálta felül. A felperes fellebbezésében az ítéletnek a sérelemdíjra vonatkozó megállapításait nem vitatta, így ezen kérdést a másodfokú bíróság nem érintette.

[39] Az elsőfokú bíróság az engedély nélküli munkavégzésre alapított azonnali hatályú felmondási indokot jogszerűnek és bizonyítottnak találta, meglátása szerint a felperes az eljárás során ennek ellenkezőjét nem tudta sikerrel bizonyítani. Az ítélet indokolása tartalmazta, hogy a bíróság álláspontja szerint a minősített kötelezettségszegés esetét valósítja meg a munkavállaló akkor, amikor a munkáltató üzleti partnerénél a munkaszerződésben tilalmazott módon, tehát előzetes bejelentés, illetve engedély hiányában munkavégzésre irányuló jogviszonyt létesít eseti jelleggel díjazás fejében. Az elsőfokú bíróság szerint ez a fajta magatartás alkalmas a munkáltató jogos gazdasági érdekeinek sérelmére, hiszen fennáll annak a reális veszélye, hogy a későbbiek folyamán az üzleti partnerek bizonyos tevékenységet nem az alperestől, hanem már közvetlenül a felperestől rendelnek meg.

A másodfokú bíróság a minősített kötelezettség körében kifejtetteket maga is osztotta, ugyanakkor kizárólag a ... Kft. esetében találta bizonyítottnak azon felmondási indokot, mely szerint a felperes az üzleti partnereknél folytatott munkavégzéshez szükséges engedéllyel nem rendelkezett. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a becsatolt dokumentumok alapján a ... Zrt. esetében nem zárható ki, hogy az alperes tudomással bírt a felperes által ténylegesen végzett tevékenységről.

[40] A másodfokú bíróság szerint megalapozatlan a felperes azon kifogása, hogy az elsőfokú bíróság egyoldalúan értékelte alperes javára a határidő megtartottsága vonatkozásában felmerült bizonyítékokat, mivel sem **K.P.K.**, sem **P.I.L.** tanúvallomását nem vette figyelembe. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytállóan hagyta figyelmen kívül **P.I.L.** tanúvallomását a felperes ... Kft.-nél végzett tevékenységére és az alperesnek erről való tudomásszerzésére vonatkozóan, tekintettel arra, hogy a tanú ellentmondásosan nyilatkozott ezen kérdések vonatkozásában, illetve hipotézisekbe bocsátkozott. Az ítélet **K.P.K.** tanúvallomásával kapcsolatosan tartalmazta, hogy a bíróság figyelmen kívül hagyta vallomásának azon részét, amely arra vonatkozott, hogy törvényes képviselő alperesi ügyvezető már 2017 nyarán tudomást szerzett arról, hogy a felperes a ... Kft. ... telephelyén érdemi, szakmai munkát vállalt. Az elsőfokú bíróság ennek indokaként ... Kft.-től származó okirati bizonyítékot (3. számú alperesi ellenkérelem A/4-es számú melléklete) jelölte meg. A másodfokú bíróság álláspontja szerint **K.P.K.** tanúvallomásának azon részét, amely arra vonatkozott, hogy alperesi ügyvezető már 2018 januárja előtt tudomást szerzett a felperesnek a ... Kft. részére végzett érdemi, szakmai munkavégzéséről szintén figyelmen kívül kell hagyni, mivel ebben a körben a tanú feltételezésekbe bocsátkozott. A tanúvallomása szerint *„Azért nyilatkozom úgy, hogy törvényes képviselő erről tudomást szerzett rövid időn belül, ahogy én 2017 júliusában ezt megtudtam, ugyanis egy-egy projekt kapcsán projektértékeltek vannak rendszeresen az alperesnél, és ezen projektértékelteken minden, a projektet érintő lényeges információ szóba került, így nyilvánvalóan szóba került az is, hogy a felperes elvállalt egy ilyen munkát, amelyet végül nem valósított meg.”*

A tanúvallomás során hivatkozott arra is, hogy *„Külön kérdésre előadom, hogy a 2017. 07. 11-12. környékén született e-mail pontosan erről szól, a . részéről történt jelzés, hogy nem tudja az adott feladatot határidőben elvégezni”*. A tanú által hivatkozott e-mail az ügyiratok között nem volt fellelhető, ugyanakkor önmagában az, hogy az alperesnek a ... Kft. késedelmes teljesítéséről tudomása volt, még nem támasztja alá, hogy a felperesnek a késedelmes teljesítés kapcsán betöltött szerepéről is értesült. A becsatolt e-mail levélváltások, amelyek erre vonatkoznak, a felperes és a ... Kft. munkatársai közötti kommunikáció részét képezték, amelybe az ... Bt. és egy további másik e-mail cím volt becsatolva.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság álláspontja szerint helyes az elsőfokú bíróságnak azon meggyőződése, hogy az alperesi ügyvezető a ... Kft. 2018. január 5-én kelt leveléből szerzett tudomást arról, hogy a felperes a cégnél munkát (nem ügyintézői, hanem érdemi szakmai tevékenységet) vállalt. Az elsőfokú ítélet rögzítette, hogy a perben nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy a klímákra vonatkozó indok kapcsán az alperes nem tartotta be az azonnali

hatályú felmondás gyakorlására rendelkezésre álló 15 napos határidőt, az alperesi ellenkérelem A/8. számú melléklete azt bizonyítja, hogy alperesi ügyvezető a klímák engedély nélküli elszállítását 2018. január 9-én tudta meg. A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság ezen álláspontjait.

[41] Felperes a fellebbezésében hivatkozott arra, hogy az alperes engedélyezési gyakorlata kifejezetten ellentétes a munkavállalói érdekekkel, és lehetőséget ad az alperesnek visszaélni ezzel, a munkavállalónak esélye sincs az engedély bizonyítani, ha az szóbeli gyakorlaton alapul és az engedélyezéskor nincs jelenlévő tanú, a munkatársak pedig egyébként sem feltétlenül tudják, hogy éppen ki, milyen jogviszonyban végzi az adott tevékenységet. A másodfokú bíróság a felperes ezen kijelentésével kapcsolatosan meg kívánja jegyezni, hogy a per tárgyát nem általánosságban az alperes engedélyezési gyakorlata és annak minősítése képezte, hanem az azonnali hatályú felmondása, annak konkrét okai és jogkövetkezménye. Ugyanakkor amennyiben munkavállalóként kifogásolta ezen gyakorlatot, lehetősége lett volna írásban engedélyt kérni. A másodfokú bíróság ebben a körben utal **K.ZS.** tanúvallomására, aki úgy nyilatkozott, hogy *„Az alperes vezérigazgatójával, **K.CS.-val** történt egyéni megállapodás abban a vonatkozásában, hogy amikor elkezdtem az alperesnél dolgozni, akkor közöltem a vezérigazgatóval, hogy egyéni vállalkozásom is van, és azt tovább szeretném működtetni. Ennek kapcsán született tehát egy olyan megállapodás, hogy én ezt megtehetem, ennek e-mailes nyoma maradt.”*

[42] Nem vitatott, hogy az azonnali hatályú felmondás indokolására a valóság, világosság és okszerűség követelményét alkalmazni kell. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a perbeli azonnali hatályú felmondás ezen követelményeknek megfelel.

A felmondási indok valóságának követelménye azt jelenti, hogy a tényeknek meg nem felelő indokolás esetén a felmondás eleve nem fogadható el. A felmondási oknak okszerűnek is kell lennie. A tényeknek megfelelő felmondási indok okszerűségéből lehet megállapítani azt, hogy a munkavállaló munkájára a munkáltatónál a felhozott indok következtében nincs szükség. A munkáltatói felmondás abban az esetben fejezi ki világosan a felmondás okát, ha a felmondásban a munkáltató megjelölte azokat a konkrét tényeket, illetve körülményeket, amelyekre a felmondást alapította. Nem az a lényeges, hogy a felmondás részletező indokolást tartalmaz-e vagy összefoglaló meghatározást használ, hanem hogy a felmondás okaként közöltekből megállapítható legyen, miért nincs a munkáltatónál szükség a továbbiakban a munkavállaló munkájára. Helyesen hivatkozott ebben a körben az elsőfokú bíróság az MK. 95. számú állásfoglalásra.

A bírói gyakorlat (BH2005.330., BH1998.195) szerint nem szükséges a felmondási ok részletes leírása, a körülményekhez képest elegendő azok összefoglaló megjelölése is. A munkáltatónak a kötelezettségzegés jellege alapján kell a rendkívüli felmondás összefoglaló indokát megjelölnie. A felmondás indokolásának nem mindenki számára kell világosnak lennie, hanem elegendő, ha az a munkavállaló számára világos. A felperesnek a bíróság álláspontja szerint egyértelműen tudnia kellett a munkaviszonya megszüntetése okát, ugyanis a felmondás tartalmazta azokat a konkrét tényeket, körülményeket, miszerint engedély nélkül végzett munkát alperesi üzleti partnereknél és az alperes tulajdonát képező, Elnök utcában leszerelt klímaberendezésekkel sajátjaként rendelkezett. A másodfokú bíróság álláspontja szerint megállapítható, hogy a felmondás indokolása nem általános jellegű, nem tartalmatlan, hanem konkrét megállapításokat rögzít. A „Társaságunk tudomására jutott, hogy több üzleti partnerünknel munkát vállalt és végzett, amelyhez nem kért engedélyt” kitétel - a munkaszerződés 8.1. pontjára való hivatkozással -, összefoglalóan megjelölt, de világos, lehetővé teszi a felperes részére a megfelelő védekezést.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a klímaberendezések "saját célra hasznosítása" kijelentéssel az alperes konkrétan megjelölte a felperes terhére rótt cselekményt. Felperesnek sem lehetett afelől kétsége, hogy ez mit takar, hiszen az egyik klíma fel is volt szerelve nála.

[43] A másik felmondási ok, a klímaberendezések engedély nélküli elszállítása kapcsán a másodfokú bíróság az alábbiakat állapította meg. Ahogy azt az elsőfokú ítélet is tartalmazta, a perben nem volt vitatott, hogy az alperes tulajdonát képező leszerelt klímaberendezéseket a felperes elszállíttatta és az egyik a lakásában fel lett szerelve. A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját abban a tekintetben, hogy a felperes nem tudta bizonyítani, hogy a kérdéses berendezéseket egyéni vállalkozói minőségben az alperes engedélyével vitte el. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a csatolt dokumentumok azt sem támasztják alá, hogy az alperes bárki számára engedélyezte volna a leszerelt klímaberendezések elszállítását, azok leselejtezésre sem kerültek részéről. Alperesi törvényes képviselő a klímákkal kapcsolatban úgy nyilatkozott, hogy *„Alperesnek volt egy olyan raktárhelyisége, amely arra szolgált, hogy a leszerelt különböző berendezéseket, köztük a klímaberendezést is abban tárolják..... Megjegyzem, hogy a raktárhelyiségben tárolt eszközök selejtezését sajnos még nem sikerült elvégezni”,* ezt maga a felperes is elismerte *„Úgy tudom, hogy a klímákat leselejtezték, aztán kiderült, hogy mégsem”.*

A másodfokú bíróság nem osztotta a felperes azon álláspontját, hogy a klímák elvitelével nem követett el jelentős mértékű, lényeges kötelezettségszegést, így ez nem alapozza meg az azonnali hatályú felmondást. A felperes ebben a körben hivatkozott arra, hogy a berendezésekre alperesnek nem volt szüksége, azok elektronikai hulladékként selejtezésre vártak. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a perben nem annak volt meghatározó jelentősége, hogy a klímák milyen műszaki állapotnak feleltek meg és milyen értéket képviseltek, hanem annak, hogy a felperes az alperes előírását megszegve, engedély nélkül elszállította azokat. Az, hogy az elvitt tárgyaknak összességükben mekkora az értéke, irreleváns. A bírói gyakorlat szerint a munkáltató telephelyén lévő tárgyak engedély nélküli elvitele, akár annak kísérlete - a forgalmi értéküktől és attól függetlenül, hogy kinek a tulajdonában állnak - súlyos kötelezettségszegés (Mfv.I.10.484/2018/4.), amely akár jogszerű azonnali hatályú felmondás alapjául is szolgálhat. A munkáltató tulajdonában lévő dolog elvitele - értéktől függetlenül a jogviszonyból származó lényeges kötelezettség szándékos megszegése. A munkáltató tulajdonát képező dolgok magához vétele olyan magatartásnak minősül, amely a munkáltató és a munkavállaló közötti bizalmat jelentősen megingatta, és azt az általános magatartási követelményt is megsértette, amely szerint a munkavállaló a munkáltató tulajdonával sajátjaként nem rendelkezhet. A kötelezettségszegés minősítése nem függ a dolog értékétől, és annak sincs jelentősége, hogy a felperesnek milyen érdeke fűződött annak elviteléhez (Mfv.II.10.584/2014/5).

A másodfokú bíróság utal továbbá az EBH2016.M.28. számú döntésre, amelyben a Kúria kimondta, hogy belső utasítás vagy szabályzat hiánya nem mentesíti a munkavállalót az általános magatartási normák, elvárások és a munkáltatónál érvényesülő gyakorlat betartása alól. A munkáltató tulajdonát képező klímaberendezések elvitele - még ha hibásak voltak és nem rendeltetésszerűen működtek is - olyan alapvető, általában elvárt viselkedési normába ütköző magatartás, amely megalapozza, hogy a munka ellátásához szükséges bizalom alapvetően megingott.

A másodfokú bíróság szerint az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a klímaberendezések engedély nélküli elszállításával a felperes minősített kötelezettségszegést valósított meg, és önmagában ezen felmondási indok megalapozza az azonnali hatályú felmondás jogszerűségét. A másodfokú bíróság szerint a bírói gyakorlat következetes abban a körben, miszerint több felmondási ok esetén egyetlen bizonyított, valóságnak megfelelő és okszerű indok is jogszerűvé teszi a felmondást (Mfv.I.10.465/2000/2).

[44] Mivel a felperes fellebbezése nem volt alapos, erre tekintettel a másodfokú bíróság sem vizsgálta alperesi beszámítási kifogást.

Záró rész

- [45] 2020. március 31-én megszűntek a közigazgatási és munkaügyi bíróságok. A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 197/A §. (2) bekezdése értelmében 2020. április 1-jétől az ítélőtáblákon munkaügyi kollégiumok működnek, így a fellebbezést a Fővárosi Ítélőtábla bírálta el tárgyaláson kívül, a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020. (III.31.) Korm.rendelet 29. §-a alapján.
- [46] A felperes fellebbezése alaptalan, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 81. § (1), (5) bekezdései, 82. §-a és 83. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint kötelezte alperes másodfokú perköltségének megtérítésére. Az alperes másodfokú perköltségként 144.200 forint megbízási szerződés szerinti ügyvédi munkadíjat és költségátalányt kért. A másodfokú bíróság alperes által felszámított perköltség összegét azonban eltúlzottnak találta, úgy ítélte meg, hogy az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel, ezért annak összegét mérsékelte a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 2003/32. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján.
- Ügyvédi képviselő igénybevétele a perben bármelyik fél jogosult. Az ügyvédi megbízási díj szabad megállapodás tárgya, ugyanakkor nincs alanyi joga a pernyertes félnek arra, hogy a perrel felmerült költségei teljes mértékben megtérüljenek. A bíróságnak lehetősége van arra, hogy a fél és jogi képviselője között létrejött megállapodásától eltérően, a jogszabály szabta keretek között mérlegeléssel alacsonyabb összegben határozza meg az ügyvéd munkadíját (Legfelsőbb Bíróság Pfv. X. 22 405/1995. - BH1996. 321.). A felperes a fellebbezésében a pertárgyértéket 1.372.880 forintban határozta meg. A másodfokú bíróság a perköltség összegének megállapításához vizsgálta a pertárgyértéket, a per bonyolultságát és a jogi képviselő másodfokú eljárás során kifejtett tevékenységét. Mindezek alapján - figyelembe véve a nem túl magas pertárgyértéket, valamint azt, hogy a fellebbezés tárgyaláson kívül került elbírálásra, és hogy az alperes mindössze egy öt oldal terjedelmű fellebbezési ellenkérelmet nyújtott be, amely zömében az elsőfokú eljárás során már előadottakat tartalmazta - úgy ítélte meg, hogy a rendelkező részben megállapított összeg arányban áll a jogi képviselő kifejtett tevékenységével.
- [47] Az alaptalanul fellebbező felperes munkavállalói költségkedvezményre nem jogosult, mivel munkaviszonyának megszüntetésekor a havi összjövedelme bruttó 530.000 forint volt (havi bruttó 480.000 forint személyi alaphér és készenléti átalányként havi bruttó 50.000 forint), amely meghaladta a munkaviszonyának megszüntetését megelőző második év nemzetgazdasági havi átlagkeresetének kétszeresét, azaz a 2016-os bruttó 526.400 forintot. Ezért a másodfokú bíróság a 30/2017. (XII.27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján kötelezte az állam által előlegezett fellebbezési illeték megfizetésére, amelyet az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban Itv.) 39. § (1) bekezdése szerinti 1.372.880 forintos illetékalapot figyelembe véve, az Itv. 46. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglalt összegben határozott meg.
- [48] A fellebbezést a Pp. 365. § (2) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2020. szeptember 24.

dr. Vajas Sándor s.k. Kovács Edit dr. Mihalics Klaudia
s.k.
a tanács elnöke előadó bíró

bíró

